

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/208/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313206740
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313206740.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľky C. R., X.. XX.X.XXXX, Y. XXX, XXX XX X. L., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Ľudová 14, 040 11 Košice, IČO: 47234466 proti odporkyňi Pohotovosť, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598 v konaní o zaplatenie 334,01 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 334,01 € s 5,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 161,01 € od 29.5.2013 do 4.7.2013, s 5,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 334,01 € od 5.7.2013 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 48,82 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľky AK JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Ľudová 14, 040 11 Košice, IČO: 47234466, L. L. R. pobočka zahraničnej banky H., číslo účtu: XXXXXX - XXXXXXXXXXX/XXXX.

odôvodnenie:

Navrhovateľka C. R. podala dňa 4.7.2013 návrh proti odporcovi Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, IČO: 35807598. Žiadala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť jej sumu 334,01 € s 5,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 161,01 € od 29.5.2013 do 4.7.2013 a s 5,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 334,01 € od 5.7.2013 do zaplatenia. Zároveň žiadala nahradiť trovy konania. Rozhodujúce skutkové tvrdenia tvoriace základ uplatneného nároku boli tie, že uzavrela s odporcom zmluvu o úvere č. 5861135 dňa 28.1.2009. Bola jej poskytnutá suma ako úver vo výške 450 €. V nadväznosti na § 39, § 41 Občianskeho zákonníka a zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch navrhovateľka mala za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) - j), k), l), § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporkyňa mala pre neplatosť uvedených úkonov nárok na vrátenie len poskytnutej istiny pôžičky vo výške 450 € bez úrokov a poplatkov. V skutočnosti v dôsledku omylu, do ktorého ju uviedol odporca, mu zaplatila 784,01 €. $784,01 - 450 = 334,01$ €. Navrhovateľka zaplatila odporcovi o 334,01 € viac, než bol jeho nárok. V rozsahu sumy 334,01 € ide o bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 456 Občianskeho zákonníka. Keďže dlh nezaplatil odporca napriek výzve, patrí navrhovateľke aj úrok z omeškania.

Odporkyňa sa písomne vyjadrila k návrhu dňa 3.3.2014 čl. 20 spisu. Namietla miestnu nepríslušnosť Okresného súdu v Čadci. Navrhovateľka nemá postavenie spotrebiteľa, preto všeobecným súdom je všeobecný súd odporcu a nie všeobecný súd navrhovateľky ako spotrebiteľa. Žiadal vec postúpiť Okresnému súdu Bratislava I. Namietol prekážku res iudicata. O nároku už rozhodol Stály rozhodcovský súd rozsudkom zo dňa 29.10.2009 sp. zn. SR 16337/09. Uznal nárok odporcu. Tým potvrdil, že úverová zmluva vrátane všetkých náležitostí bola uzavretá platne. Mal za to, že úverová zmluva zo

dňa 28.1.2009 s navrhovateľkou bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Nedošlo k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľov. Nejde o vzťah spotrebiteľský. V zmluve navrhovateľka uviedla, že peňažné prostriedky si berie na účel povolania. Práve tento účel vylučuje, že išlo o vzťah spotrebiteľský a že účelom poskytnutia úveru bol spotrebiteľský účel. Poukázal na dobrú vieru odporcu, ktorý vychádzal z toho, že nejde o spotrebiteľa. Poukázal na absolútnu obchodno-právnu povahu zmluvy o úvere podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, čo znamená, že sa vždy spravuje Obchodným zákonníkom bez ohľadu na subjekt vzťahu. K poplatku sa vyjadril tak, že v 1/3 predstavuje úrok podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a v 2/3 náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou (bod 13 všeobecných podmienok poskytnutia úveru). Výška poplatku je jednoznačne v zmluve uvedená. Na strane navrhovateľky nie je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia. Odporca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, rovnako navrhovateľka vrátila úver na základe platne uzavretej zmluvy o úvere. Zmluva nikdy nebola vyhlásená za neplatnú. Právny dôvod plnenia nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmlúv). Majetkový prospech získal odporca z poctivých zdrojov. Exekučné konanie začalo na základe právoplatného exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Exekučné konanie EX 5297/2010 stále prebieha. Navrhol návrh zamietnuť.

Vo vyjadrení navrhovateľka na čl. 35 spisu uviedla, že navrhovateľka je spotrebiteľom a podľa § 87 písm. f) OSP je miestne príslušný popri všeobecnom súde odporcu je súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ. Zmluva je spotrebiteľská, nápadne v neprospech navrhovateľky ako spotrebiteľky. Je vopred predformulovaná, spotrebiteľke predložená len k podpisu. Je neprehľadná. Spotrebiteľka - navrhovateľka nemohla rozumieť a vyčítať z nej všetky pre ňu plynúce následky. Ako spotrebiteľská zmluva sa musí riadiť ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Je bežným účelovým postupom a zavádzaním zo strany odporcu, že označí spotrebiteľa ako podnikateľský subjekt zaškrtnutím políčka v zmluve, v ktorom neurčí účel použitia finančných prostriedkov ako spotrebiteľský, ale za účelom zamestnania alebo povolania, aby vylúčil aplikáciu kogentných noriem na ochranu spotrebiteľa. Taký postup je nezákonný. Spotrebiteľ nemôže predvídať, čo takýto úkon pre neho znamená. Akým spôsobom zhorší jeho právne postavenie. Poukázal aj na uznesenie Európskeho súdneho dvora vo veci C 76/10 Pohotovosť, s.r.o. proti A. F., podľa ktorého neexistencia údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V z 1.3.2011 č.k. 37Er/7273/2010, v ktorom Okresný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok spotrebiteľa zaväzoval na plnenie, ktoré je právom nedovolené a odporuje dobrým mravom. Za také plnenie považoval, že v spotrebiteľskej zmluve predformulovaný rozhodcovský súd priznal nebankovej spoločnosti nároky z vyplnenej blankozmenky, okrem iného aj nárok na 91,25% zmenkový úrok ročne. Okresný súd posúdil túto podmienku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, odpočiatku neplatnú, kedy nebanková spoločnosť nebola vôbec oprávnená zmenku vyplniť a nárok zo zmenky uplatniť na rozhodcovskom súde. Okresný súd uviedol, že pokiaľ nebanková spoločnosť na svojom nároku trvá, môže si ho na súde uplatniť, ale nie ako nárok zo zmenky, ale ako nárok z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy o úvere. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 23.11.2011 č.k. 17Co/167/2011-73, kedy odvolací súd uviedol, že vyslovenie zo strany súdu, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná, je ustanovením procesnej povahy. Má záväznú povahu. Účelom je to, že keď už raz súdy právoplatne rozhodli a dospeli k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky používanej príslušným dodávateľom, dodávateľ sa už nesmie pokúšať opätovne o plnenie z takejto klauzuly a teda na jej základe uplatňovať voči spotrebiteľom ďalšie nároky. K prekážke res iudicata uviedol, že rozhodcovské rozsudky boli vydané rozhodcovským súdom, právomoc ktorého bola založená na rozhodcovskej doložke, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a z toho dôvodu je rozhodcovská doložka neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie danej veci. Rozhodcovský rozsudok je ničotný právny akt, odpočiatku neplatný. Z toho dôvodu je všeobecný súd oprávnený, ale aj povinný prelomiť materiálnu právoplatnosť rozhodcovského rozsudku a na tento neprihliadať. Rozhodcovský proces nebol ničím iným ako odňatím práva na spravodlivý proces navrhovateľky. Navrhol neprihliadať na procesno-právnu normu § 159 ods. 3 OSP, resp. úplne vylúčiť jej aplikáciu z dôvodu, že odporuje kogentným normám európskeho práva a jej uplatnenie bráni poskytnutiu ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami (článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Úver je bez poplatku a bezúročný. V podaní zo dňa

10.4.2015 navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 28.9.2011 č.k. 3Co/3/2011, v ktorom okresný súd posúdil dohodu o výške úrokov medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom za absolútne neplatnú. Ako neprijateľnú zmluvnú podmienku posúdil zmluvnú pokutu vo výške 10% z každej omeškanej splátky a úroky z omeškania vo výške 0,1% denne. Odmena za poskytnutý úver je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a v tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave z 23.8.2011 č.k. 16lcm/944/2010. Súd konštatoval, že úrok z úveru je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Ak teda zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty (úrokov), je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu a neplatnou je v tomto prípade zmluva o úvere ako celok. Neplatnosť zmluvy o úvere uzavretej medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom v dôsledku rozporu s dobrými mravmi je daná výškou ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ktorá predstavuje 96,31% a v tomto prípade ide o neprimerane vysoké - úžernícke úroky (úroky v bankách pri porovnateľných úveroch predstavovali max. 20% ročne). K tvrdeniu, že rozhodcovský rozsudok vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky znevýhodňuje spotrebiteľ a treba ho posúdiť ako ničotný akt, poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4MCdo/6/2012, sp. zn. 6MCdo/9/2012, sp. zn. 6MCdo/14/2012: „... V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória i súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevyklučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku res iudicata. Totožné stanovisko zaujal najvyšší súd vo svojom uznesení sp. zn. 6Cdo/31/2013, sp. zn. 6Cdo/6, 6ECdo/199/2013, kde konštatoval: „Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku v zmysle jeho nezáväznosti.“ Rovnako nález Ústavného súdu SR v uznesení sp. zn. I ÚS 25/2014-11, ktorý sa zaoberal aj otázkou prekážky rozsúdenej veci a stotožnil sa s argumentáciou krajského súdu: „Žalovanému treba uznať aj tvrdenie, že právoplatný rozhodcovský rozsudok na plnenie predstavuje prekážku rozsúdenej veci v konaní o určenie, nie však rozsudok založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke (porovnaj: „Nulitný rozhodcovský rozsudok nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci.“, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.5.2012 č.k. 10Coe/308/2011-39). Otázka materiálnej právoplatnosti rozhodcovského rozsudku bola posudzovaná v exekučnom konaní a materiálna právoplatnosť (§ 159 ods. 2 OSP) bola prelomená exekučným súdom (uznesenie OS Humenné vo veci 6Er/702/2010). Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci 6Cdo/1/2012.

K otázke bezdôvodného obohatenia právny zástupca navrhovateľky poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/85/2013, kde zaujal najvyšší súd názor: „Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (otázka naplnenia, ktorej skutkovej podstaty podľa odvolacieho súdu rezonovala v preskúmvanej veci), dopadá na tie prípady, kedy v čase poskytnutia plnenia existoval právny dôvod plnenia, ktorý však následne v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti odpadol, stratil svoje právne účinky. Majúc ale na zreteli, že bezdôvodné obohatenie vzniká za splnenia určitých zákonom stanovených podmienok a teda na jeho vznik stačí, že k obohateniu došlo bez právom uznaného dôvodu alebo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva, súdu rozhodujúcemu o žalobe na splnenie povinnosti na jeho vydanie naisto nepostačuje zistenie, že rozhodnutie, na základe ktorého bolo plnené (nie je rozhodujúce, či plnenie bolo dobrovoľné alebo bolo vymožené v exekučnom konaní), bolo následne zrušené, resp. došlo podľa procesných predpisov k strate jeho účinnosti. Ak sa totiž domáha vrátenia plnenia ten, kto plnil povinnosť uloženú mu súdom, závisí dôvodnosť jeho návrhu na splnenie povinnosti vrátiť plnenie od toho, či právny dôvod jeho plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe. Ak právny dôvod plnenia podľa hmotného práva tu bol, tak potom trvá naďalej, bez ohľadu na to, či právoplatný a vykonateľný rozsudok (ktorý toto právo deklaroval) bol, či nebol zrušený. Otázka, či tu bola povinnosť plniť podľa hmotného práva a rozsah tejto povinnosti rieši súd v konaní o návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia ako predbežnú. Zrušením rozhodnutia, na základe ktorého bolo plnené, by došlo k bezdôvodnému obohateniu toho, komu bolo plnené len vtedy, ak by právny dôvod plnenia reálne nespočíval v hmotnom práve.“

Zo zmluvy o úvere č. 5861135 zo dňa 28.1.2009 na čl. 9 spise a v pripojenom exekučnom spise 8Er/438/2010 mal súd zistené, že táto zmluva bola uzavretá medzi navrhovateľkou a odporcom. Na základe zmluvy bol poskytnutý navrhovateľke spotrebiteľský úver vo výške 450 € navýšený o poplatok vo výške 438 €, spolu 888 €, ktoré mala splácať v mesačných splátkach po 74 € počnúc dňom 20.2.2009. Z dôkazu, ktorý doručil právny zástupca navrhovateľky s podaním zo dňa 10.4.2015 vyplýva rovnaký záver, ako vyplýva z jeho návrhu. Ide o potvrdenie zamestnávateľa, že mzdová účtáreň zamestnávateľa navrhovateľky zrealizovala zrážku zo mzdy na základe exekučného príkazu Ex 5297/10. Výška zrážky ku dňu 31.5.2003 je 373 €. 373 € + 411,01 €, spolu 784,01 €. Rovnaký dôkaz s rovnakým záverom je aj na čl. 10 spisu, z ktorého vyplýva z prehľadu splátok, že celkovo zaplatila navrhovateľka 411,01 € a potvrdenie zamestnávateľa na čl. 11 spisu o zrealizovanej zrážke vo výške 373 € dňa 31.5.2013.

Vzájomným vyhodnotením uvedených dôkazov mal súd preukázané pri aplikácii matematického výpočtu a logického výkladu, že navrhovateľka na základe zmluvy o úvere zo dňa 28.1.2009 čl. 9 obdržala od odporcu úver vo výške 450 €. Mala vrátiť úver 450 € navýšený o poplatok 438 €, teda spolu 888 €. V skutočnosti na tento úver zaplatila ku dňu rozhodovania podľa § 154 ods. 1 OSP sumu 784,01 € (373 + 411,01). V porovnaní s čistým úverom, ktorý obdržala vo výške 450 €, tak zaplatila o 334,01 € viac ako bola jej zmluvná a právna povinnosť (784,01 - 450 = 334,01 €).

Spornou skutočnosťou v konaní bolo, či zmluva o úvere zo dňa 28.1.2009 je zmluvou spotrebiteľskou alebo nie je zmluvou spotrebiteľskou. Tvrdenia navrhovateľky boli v tej rovine, že ide o zmluvu spotrebiteľskú. Tvrdenie odporcu bolo v tej rovine, že nejde o zmluvu spotrebiteľskú, pretože nešlo o spotrebiteľský úver, účelom poskytnutého úveru boli pracovné povinnosti navrhovateľky. K tomu právny zástupca navrhovateľky uviedol, že odškrtnutie takejto kolónky v úverovej zmluve je účelový postup, ktorým obchádza odporca kogentné ustanovenia zákona na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľka nemala vedomosť, ako si zhorší svoje právne postavenie údajom, ktorý bol do zmluvy začiarňnutý a vopred pripravený na tento účel. Ide o kolónku na zmluve, kde navrhovateľka začiarňkla, že účelom úveru je jej povolanie (čl. 9).

Z pripojeného exekučného spisu 8Er/438/2010 mal súd preukázané, že odporca podal dňa 16.7.2010 návrh - žiadosť o udelenie poverenia vo veci 8Er/438/2010 na základe spornej úverovej zmluvy č. 5861135 zo dňa 28.1.2009 čl. 6 exekučného spisu. Z článku 17 všeobecných podmienok (čl. 8 exekučného spisu) vyplýva, že bola uzavretá pod bodom 17 dohoda o vyplnení blankozmenky a pod bodom 18 dohoda o voľbe rozhodcovského súdu. Obidve dohody sú v predtlačí a sú z hľadiska ochrany spotrebiteľa neprijateľné a spôsobujú teda neplatnosť zmenky na základe tejto dohody vyplnenej a ničotnosť aktu rozhodcovského konania. Z rozhodcovského rozsudku na čl. 7 spisu vyplýva, že rozhodcovský súd rozhodoval o priznaní zmenkovej sumy 900 € so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 900 € od 25.5.2009 do zaplatenia a zákonným úrokom 6% ročne zo sumy 900 € od 10.8.2009 do zaplatenia. Z odôvodnenia vyplýva, že primárny záväzok - úverový vzťah bol zabezpečený zabezpečovacím úkonom, neúplnou zmenkou, blankozmenkou vystavenou dňa 28.1.2009 (čl. 7 exekučného spisu). Rozhodcovský súd teda rozhodoval ako orgán bez právomoci na základe neplatného zmluvného dojednania o rozhodcovskom konaní a zároveň rozhodoval o neplatnom nároku na základe vyplnenej blankozmenky, ktorú vyplnil samotný veriteľ. Rozhodcovský rozsudok na čl. 7 spisu je teda ničotný akt, ktorý nebráni súdu v nadväznosti na § 159 ods. 2 a § 159 ods. 3 OSP v ďalšom konaní. V exekučnom konaní síce bolo vydané v súlade s vtedy platnou judikatúrou poverenie, ale dňa 18.7.2013 (čl. 13 spisu) navrhla povinná prostredníctvom svojho právneho zástupcu odklad exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie a jej vyhlásenie za neprípustnú práve z uvedených dôvodov.

Z uvedeného súd ustálil, mal preukázané, že zmluva medzi navrhovateľkou a odporcom bola spotrebiteľskou zmluvou. Postup odporcu v zmluve ako veriteľa bol neprijateľnými zmluvnými podmienkami a teda neplatnými v nadväznosti na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v nadväznosti na § 39 Občianskeho zákonníka obchádzanie kogentných ustanovení zákona na ochranu spotrebiteľa a to v časti, kedy obchádzal zákonné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Odporca ako veriteľ predtlačou, kde spotrebiteľka zaškrtila vopred pripravené políčko, že nejde o úver spotrebiteľský, ale pre účely pracovné, napriek tomu, že nebola poučená o tom, že takýmto počínaním sa zbavuje kogentnej ochrany, ktorú zákon spotrebiteľom poskytuje. Táto podmienka je teda obchádzaním zákona a je neplatná a taktiež dohodnutá podmienka o vyplnení blankozmenky v článku 17 a o rozhodcovskom konaní v článku 18 je zjavne neprijateľnou a neplatnou zmluvnou podmienkou, ako aj všetky úkony na základe nej vystavené. Súd preto posúdil spornú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú. Z toho dôvodu aplikoval na

daný prípad ustanovenia Občianskeho zákonníka § 39, § 41, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (zmluva uzavretá dňa 28.1.2009).

Podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258>> ,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258>>.

(3) Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka:

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 Občianskeho zákonníka:

(1) Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

(2) S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Zo zmluvy o úvere, ktorý bol spotrebiteľke - navrhovateľke poskytnutý č. 5861135 zo dňa 28.1.2009 čl. 9 spisu a v rámci exekučného spisu 8Er/438/2010, vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) - j), k), l) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. ods. 3 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Bezúročný úver a bez poplatkov, ktorý navrhovateľka ako spotrebiteľka obdržala, bol úver, ktorý vyplýva z úverovej zmluvy zo dňa 28.1.2009 vo výške 450 €.

V skutočnosti zaplatila na úver sumu 784,01 €. Zaplatila o 334,01 € viac ako odporcovi - veriteľovi podľa zmluvy vznikol nárok. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nadobudol účinnosť dňom 1.10.2001. Zmluva o úvere bola uzavretá po účinnosti zákona dňa 28.1.2009. Pri uzatváraní úverovej spotrebiteľskej zmluvy bol povinný odporca ako veriteľ rešpektovať zákon. Napriek tomu uzavrel s navrhovateľkou ako spotrebiteľkou zmluvu spotrebiteľskú, ktorá nespĺňala ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., pretože neobsahovala náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) - j), k), l), § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, celkovú výšku a meno poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, RPMN).

Z uvedených dôvodov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného je zrejmé, že odpočiatku nebol právny dôvod na strane odporcu ako veriteľa na úroky a poplatky na základe úverovej spotrebiteľskej zmluvy.

Odporcovi ako veriteľovi vzniklo právo, právny titul na poskytnutie úveru bez poplatkov, bez úrokov vo výške 450 €.

Čo do plnenia poplatku 438 € a úrokov je odpočiatku, od uzavretia úverovej spotrebiteľskej zmluvy, plnenie bez právneho dôvodu: „Poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ Bez právneho dôvodu teda navrhovateľka ako spotrebiteľ plnila úver vo výške 334,01 € ($784,01 / 373 + 411,01 / - 450 \text{ € /úver/} = 331,01 \text{ € /bezdôvodné obohatenie/}$).

V danom prípade súd ustálil, že suma 334,01 € tvoriaca predmet sporu podľa § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 je bezdôvodným obohatením. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ide o majetkový prospech získaný „plnením bez právneho dôvodu“. V uvedenom rozsahu spotrebiteľská zmluva bola neplatná pre rozpor so zákonom 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v nadväznosti na § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodné obohatenie vzniklo na strane odporcu - veriteľa momentom, kedy prijal sumu prevyšujúcu úver 450 €, teda momentom, kedy prijal sumu bezdôvodného obohatenia 334,01 €, pretože mu bolo známe, že platí zákon č. 258/2001 Z.z. ku dňu uzavretia úverovej spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je povinný sa riadiť. Odporca ako veriteľ je povinný vydať navrhovateľke ako spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, ktoré získal na jej úkor. Musí ho vydať v peňažnom vyjadrení v nadväznosti na § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

V nadväznosti na § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka s predmetom bezdôvodného obohatenia musí vydať aj úžitky, ktoré získal, pretože nekonal dobromyseľne. Ako úžitky súd vyhodnotil úrok z omeškania. Predmetom plnenia je peňažný nárok. V nadväznosti na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom peňažného nároku pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Odporca ako veriteľ neprávom disponoval s finančnou sumou 334,01 € na úkor navrhovateľky. Zhodnocoval túto sumu podnikateľskými aktivitami na úkor navrhovateľky. Súd mal za to, že je objektívne zaviazať odporcu aj k vydaniu úžitkov podľa § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo forme úrokov z omeškania v primeranej výške 5,50%, tak ako žiada navrhovateľka vo svojom návrhu. Z toho dôvodu zaviazal súd odporcu, aby navrhovateľke vydal bezdôvodné obohatenie vo výške 334,01 € s úžitkami, príslušenstvom, teda 5,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 161,01 € od 29.5.2013 do 4.7.2013 a s 5,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 334,01 € od 5.7.2013 do zaplatenia.

Úspešnou účastníčkou konania je navrhovateľka. Podľa § 142 ods. 1 OSP jej patrí plná náhrada trov konania. Súd priznal navrhovateľke právo na náhradu trov konania v celom rozsahu vo výške účelne vynaložených nákladov, vo výške uplatnených nákladov podľa § 151 ods. 1 OSP, vo výške nákladov uplatnených v súlade so zákonom a vyúčtovaných. Súd zaviazal odporcu, aby nahradil navrhovateľke trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby vo výške 48,82 €, jeden úkon za 16,60 € + 7,80 € režijný paušál, príprava, prevzatie zastúpenia v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.. Druhý úkon 16,60 € + 7,81 € za podanie návrhu na začatie konania. Navrhovateľka ako spotrebiteľ bola oslobodená od povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh podľa § 4 ods. 2 písm. za) poplatkového zákona, preto ju súd nezaviazal zaplatiť súdny poplatok za návrh. V nadväznosti na § 2 ods. 2 poplatkového zákona zaviaže súd odporcu k zaplateniu poplatku za návrh osobitným uznesením. Spolu náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje 48,82 €.

Podľa § 115a ods. 2, § 156 ods. 3, § 200ea ods. 1, 2 OSP bol rozsudok verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania. Účastníci konania ani právni zástupcovia neboli písomne volaní, pretože predmet sporu bol menší ako 1 000 €, išlo o drobný spor. Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený vyhláškou na čl. 49 spisu, na úradnej tabuli Okresného súdu v Čadci a na internete. Vyhláška bola vyvesená dňa 12.3.2015, zvesená dňa 6.4.2015, lehota dodržaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.